

[Undervisningsministeren]

nen kan betegnes som folkeoplysende aktivitet. Folkeoplysningsudvalget afgrænser således, hvad der er tilskudsberettiget virksomhed i henhold til folkeoplysningsloven.

Det er folkeoplysningsudvalgets opgave at påse, at tilskud ydet efter folkeoplysningsloven anvendes i overensstemmelse med de fastsatte regler. Folkeoplysningsudvalget skal således påse, at tilskud ydet efter folkeoplysningslovens kapital 4 om tilskud til undervisning m.v. ikke anvendes til undervisning i dans, såfremt kommunalbestyrelsen ikke har ophævet emnebegrænsningen, og at tilskud ydet efter folkeoplysningslovens kapital 5 om tilskud til aktiviteter ikke anvendes til aktiviteten dans, hvis den forestås af en lærer aflønnet efter de centralt fastsatte lønsatser.

Spm. nr. S 882

Til *undervisningsministeren* (27/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Gør ministeren i forbindelse med evalueringen af den nye folkeoplysningslov i 1994 sig nogle tanker om at sikre, at privat danseskoleundervisning ikke påføres urimelig konkurrence gennem udnyttelse af folkeoplysningslovens tilskudsbestemmelser?«

Svar (11/6 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan oplyse, at jeg vil lade spørgsmålet indgå i overvejelserne i forbindelse med revisionen af folkeoplysningsloven i folketings-samlingen 1994-95.

Spm. nr. S 899

Til *sundhedsministeren* (28/5 93) af:

Niels Anker Kofoed (V):

»Kan ministeren bekræfte, at et cirkulære af 3. juni 1992 indskrænkede EF-forordning 1408/71 til udelukkende at gælde »i det omfang der er tale om behov for øjeblikkelige ydelser af hjælp«, og vil ministeren forklare, hvorledes dette er i overensstemmelse med det generelle ligestillingsprincip for eksempelvis pensionister i Fællesmarkedet?«

Svar (9/6 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Ved skrivelse af 3. juni 1992 til amter og kommuner præciserede Sundhedsministeriet sin opfattelse af den ret til sygebehandling, der ifølge artikel 31 i EF-forordning 1408/71 tilkommer EF-pensionister, som midlertidigt opholder sig uden for deres bopælsstat.

I artiklen fastlægges, at pensionister, der opholder sig uden for deres bopælsstat, har ret til sygehjælp i opholdsstaten. Omfanget af denne sygehjælp er dog ikke nærmere fastsat.

I den tilsvarende bestemmelse for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende er fastlagt, at disse har ret til sygebehandling, hvis deres »tilstand under et ophold på en anden medlemsstats område kræver øjeblikkelig ydelse af hjælp.«

Da det ikke anses for forordningens mål at give pensionister en bedre (rejse)sygesikring end arbejdstagere m.v., og at pensionister som andre naturligvis først og fremmest skal søge behandling, hvor de bor, præciserede ministeriet, at pensionister under ophold i Danmark har ret til øjeblikkelig ydelse af hjælp. Dette indebærer, at ethvert pludseligt opstået sygdomstilfælde, som kræver omgående behandling, vil blive gratis behandlet. Kontrolundersøgelser eller lignende anses ikke for dækket efter EF-reglerne.

Ministeriet oplyste videre, at denne opfattelse af reglerne deles af flere andre EF-stater, men at medlemsstaterne ikke er enige om fortolkningen. Det er også derfor, at en afklaring af reglerne for tiden drøftes i EF.

Forordningens princip om ligebehandling med borgere, der er bosat i den stat, man opholder sig i, gælder kun, såfremt andet ikke følger af »særlige bestemmelser« i forordningen, jf. artikel 3. Pensionisters ret til sygebehandling under ophold uden for bopælsstaten er netop særligt reguleret.

Spm. nr. S 886

Til *justitsministeren* (27/5 93) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Vil ministeren oplyse, om Kriminalforsorgen har handlet korrekt ved efter anmodning – med henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen – at udlevere et skriftligt referat fra et møde mellem politiet og Kriminalforsorgen om bekæmpelse af rockerkriminalitet, og hvad agter ministeren i bekræftende fald at foretage